

6. udvalgs diskussion af spørgsmålet fra den 5. til den 22. januar 1952 drejede sig især om muligheden og ønskeligheden af en definition af angreb. Sovjetunionen fremsatte et forslag, der fremhævede nødvendigheden af at formulere direktiver for de organer, der skal fastslå, hvilken part der er skyldig i angreb, og opregnede en række tilfælde, hvor der ville foreligge angreb, og grunde, der ikke berettigede et angreb. Det græske forslag fandt det umuligt at definere angreb i en formel, der dækkede alle mulige tilfælde, og fandt det, for at undgå farerne herved, bedst ikke at forsøge på en sådan definition. Som et kompromis mellem disse to yderpunkter fremsatte Frankrig, Iran og Venezuela et nyt forslag, der gik ud på, at forsamlingen skulle beslutte at overveje spørgsmålet om at definere angreb, når den overvejer det af kommissionen for international ret udarbejdede udkast til en lovbog om forbrydelser mod menneskehedens fred og sikkerhed, samt skulle anmode medlemsstaterne om at udtale sig angående spørgsmålet om at definere angreb samtidig med at fremsætte bemærkninger til nævnte udkast.

Der blev fremsat forskellige ændringsforslag til det russiske forslag af Columbia og Ægypten og til fællesforslaget af henholdsvis Indien, Columbia og Syrien. Endvidere fremsatte Bolivia et særligt resolutionsforslag, der erklærede visse nærmere angivne handlinger for angreb og derfor givende ret til omgående kollektivt selvforsvar, medens andre angrebshandlinger skulle nærmere bestemmes af De Forenede Nationers kompetente organer, når de fandt sted.

Man stemte først om det fransk-iranske forslag med tilhørende ændringer. Af Columbias ændringsforslag vedtoges første stykke, hvorefter spørgsmålet om at definere angreb skal opføres på 7. forsamlings dagsorden, med 28 stemmer mod 14. Andet stykke om at nedsætte et særligt 15 mands udvalg til forinden at studere spørgsmålet forkastedes med 33 stemmer mod 5. De

skandinaviske lande stemte i begge tilfælde for forkastelse.

Der stemtes herefter om et forslag af Syrien, som havde accepteret de heri af Mexico, Belgien, Libanon og Ægypten foreslåede ændringer. Af forslaget fem stykker forkastedes de to, medens 3 vedtoges. De nordiske lande stemte for alle stykkers vedkommende imod. Det af Indien stillede ændringsforslag var herefter bortfaldet.

Sluttelig kom selve det franske forslag i den ændrede form til afstemning og godkendtes med 28 stemmer mod 12, medens 7 ikke stemte, deriblandt de nordiske lande og Frankrig. I sin endelige formulering henleder resolutionen spørgsmålets videre behandling til 7. forsamling og instruerer generalsekretæren om i mellemtiden at udarbejde en beretning om spørgsmålet, hvorhos medlemslandenes regeringer opfordres til, når de meddeler generalsekretæren deres bemærkninger til udkastet til lovbogen om forbrydelser mod menneskehedens fred og sikkerhed, især at fremsætte deres syn på spørgsmålet om at definere begrebet angreb.

Resolutionsforslaget blev forelagt forsamlingen i plenarmødet den 31. januar 1952; efter afstemningen om de enkelte dele vedtoges resolutionen som helhed med 30 stemmer mod 12, medens 8 afholdt sig fra at stemme, deriblandt Danmark og Sverige.

c. Revision af statuten for kommissionen for international ret.

5. plenarforsamling vedtog den 12. december 1950 en resolution, hvorved kommissionen for international ret anmodedes om at fremkomme med sådanne forslag til revision af dens statut, som kunne tjene til at fremskynde dens arbejde.*) Kommissionen foreslog nu i sin beretning, at dens medlemmer, når der finder valg sted i 1953, sættes i stand til at anvende hele deres tid på kommissionens arbejde. Allerede ved kommissionens oprettelse i 1947 blev det foreslået at gøre den til et fast organ ligesom den mellemfolkelige domstol; men dette ændredes

*) Se beretn. 5. saml. s. 79.